

Sygn. akt III Ca 365/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

Protokolant Paulina Kozioł

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 21 października 2014 r., sygn. akt I C 1127/12

1. oddała apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.200 (tysiąc dwieście) złotych z tytułu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Tomasz Tatarczyk SSO Lucyna Morys – Magiera

Sygn. akt III Ca 365/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 21 października 2014 roku Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.362,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 kwietnia 2012 roku oraz kwotę 4911,67 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu. Sąd ustalił, że w dniu 24 marca 2012 roku uszkodzony został samochód osobowy A. objęty umową ubezpieczenia autucasco, zawartą z pozwanym zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia wprowadzonymi uchwałą zarządu pozwanego z 24 stycznia 2011 roku. Suma ubezpieczenia określona została w umowie na 27.700 zł z podatkiem od towarów i usług, umowa przewidywała wariant serwisowy ustalania kosztów naprawy. Pozwany z tytułu uszkodzenia samochodu A. wypłacił poszkodowanemu 2137,50 zł. Samochód ten został naprawiony. Wartość pojazdu według stanu na dzień szkody wyniosła 25.400 zł, koszt naprawy - 15.348,81 zł., a przy uwzględnieniu stawek stosowanych w serwisach autoryzowanych - 17 033,02 zł. Sąd uznał, że powód zasadnie domagał się uzupełniającego odszkodowania odpowiadającego wartości kosztów naprawy pojazdu. Jako miarodajną dla dokonania ustaleń co do wartości pojazdu i kosztów naprawy pojazdu uznał opinię biegłego M. D.. Wskazał, że zgodnie z § 4 ust. 15 ogólnych warunków

ubezpieczenia, szkoda całkowita występuje wówczas, gdy pojazd uszkodzony został w takim zakresie, że koszty naprawy ustalone według zasad określonych w ogólnych warunkach ubezpieczenia przekraczają 70 % wartości pojazdu. W świetle opinii koszt naprawy samochodu, którego dotyczy żądanie pozwu nie przewyższa 70 % wartości pojazdu, zatem powód mógł domagać się naprawienia szkody przez wypłatę odszkodowania odpowiadającego kosztom restytucji naturalnej. Za niecelowe uznał Sąd zlecenie opracowania kolejnej opinii, skoro w sprawie wypowiedziało się trzech biegłych z zakresu techniki motoryzacyjnej a opinie tych biegłych zgodne były co do tego, że odszkodowanie wyliczyć należy metodą restytucji a nie metodą kasacji. Uwzględniając powództwo w całości podkreślił Sąd, że żądana kwota jest niższa od różnicy między wartością kosztów naprawy ustaloną w oparciu o opinię biegłego M. D. a odszkodowaniem powodowi już wypłaconym

przez pozwanego. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia o odszkodowaniu przywołał Sąd art. 805 § 1 k.c., o odsetkach - art. 481 k.c., o kosztach procesu – art. 100 k.p.c.

W apelacji pozwany zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego wskutek naruszenia prawa procesowego - art. 233 § 1 k.p.c. i dokonania oceny dowodów w sposób błędny i nieszczeronny bowiem z przypisaniem zasadniczego znaczenia opinii biegłego M. D., w której biegły zawyżył wartość samochodu w stanie nieuszkodzonym, w rezultacie przyjął zasadność likwidacji szkody metodą restytucji, podczas gdy ustalenia te zostały zasadnie podważone, co powinno skutkować przyjęciem metody kasacyjnej, z pominięciem dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej K. K. (2), według której uzasadnione koszty naprawy samochodu wynoszą 4661,19 zł, naruszenie prawa procesowego - art. 217 § 1 w związku z art. 278 § 1 k.p.c. przez oddalenie wniosku pozwanego w przedmiocie przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej i ruchu drogowego, naruszenie art. 363 § 1 k.c. polegające na ustaleniu należnego odszkodowania z pominięciem metody szkody całkowitej przy przyjęciu szkody częściowej bez uwzględnienia uzasadnionych kosztów naprawy wynikających z łączących strony postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco a wykazanych w opinii biegłego K. K. (2), naruszenie art. 6 k.c. przez przyjęcie, iż powód udowodnił swoje roszczenie co do zasady i wysokości, naruszenie art. 824¹ § 1 k.c. przez uznanie, że, dopiero suma zasądzonej kwoty i odszkodowania już wypłaconego odpowiada wysokości szkody poniesionej przez powoda. W oparciu o te zarzuty skarżący domagał się zmiany wyroku przez oddalenie powództwa i zasądzenia od powoda kosztów postępowania, ewentualnie uchylenia wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona. Nie naruszył Sąd Rejonowy wskazanych w apelacji przepisów prawa procesowego i materialnego, dokonał w sprawie ustaleń faktycznych, które znajdują oparcie w zebranych dowodach.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, biegły K. K. (2) określając w opinii wartość pojazdu podkreślił, że suma ubezpieczenia nie jest tożsama z wartością samochodu lecz wyraża górną granicę odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń, zbadał przesłanki, które warunkowały zastosowanie korekt z tytułu przebiegu, liczby właścicieli, wyposażenia i wcześniejszych uszkodzeń. Wartość pojazdu ostatecznie ustalił na 26.400 zł. Wycena ta nie odbiegała znacząco od wyniku pisemnej opinii biegłego M. D., który wartość badanego pojazdu określił na 25.400 zł. i była zbieżna z wyceną dokonaną przez biegłego J. G..

Sąd Rejonowy dysponował opiniami trzech biegłych z zakresu techniki motoryzacyjnej, nie zachodziła potrzeba dopuszczenia dowodu z opinii kolejnego biegłego, wniosek pozwanego w tym przedmiocie nie zasługiwał na uwzględnienie.

Koszt naprawy pojazdu ustalił Sąd Rejonowy w oparciu o opinię biegłego M. D. na 15.348,81 zł. Biegły J. G. wyliczył koszty naprawy samochodu w kilku wariantach, według opinii tego biegłego, niekwestionowanej przez pozwanego w zakresie ustalenia kosztów naprawy, przy zastosowaniu najwyższej stawki za roboczogodzinę koszty naprawy

wyniosłyby 16.887,99 zł. Określony przez biegłego K. K. (2) koszt naprawy pojazdu „w celu ustalenia, czy szkoda jest szkodą całkowitą” wyniósł 17.033,02 zł brutto.

Według każdej z wycen dokonanych przez biegłych sądowych koszty naprawy nie przewyższają 70 % wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym ustalonej na 25,400 zł, zatem zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia autocasco, którymi związany był z pozwanym poprzednik prawny powoda ustalenie wartości odszkodowania powinno nastąpić metodą restytucyjną a nie kasacyjną, jak utrzymuje skarżący.

Prawidłowo przeto ustalił Sąd Rejonowy wysokość szkody przy uwzględnieniu kosztów naprawy pojazdu i uznał powództwo za usprawiedliwione.

Poza sporem pozostawał w sprawie fakt, że powód nabył wierzytelność poszkodowanego z tytułu uszkodzenia pojazdu. Pozwany nie kwestionował podstawy swojej odpowiedzialności, którą stanowiła umowa ubezpieczenia autocasco zawarta z poprzednikiem prawnym powoda.

Niezasadnie odwołuje się apelacja do wyliczenia w opinii biegłego K. K. (2) na 4661,19 zł kosztów naprawy pojazdu. Wyliczenie to dokonane zostało przy uwzględnieniu tzw. wariantu optymalnego ubezpieczenia AC, tymczasem, jak wynika z treści polisy ubezpieczeniowej znajdującej się w aktach sprawy poprzednik prawny powoda zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia autocasco w wariantcie serwisowym.

Z przytoczonych względów orzec należało jak w sentencji wyroku na podstawie art. 385 k.p.c., o kosztach postępowania odwoławczego – po myśli art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 k.p.c., pozwany jako strona przegrywająca obowiązany jest zwrócić powodowi, na jego żądanie, koszty zastępstwa prawnego w tym postępowaniu.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Tomasz Tatarczyk SSO Lucyna Morys – Magiera